

РОСІЙСЬКИЙ ІСТОРИК
ОБОРОНЯЄ І. ДЕМ'ЯНЮКА

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Відомий російський історик та автор сімох книг про сталінські злочини Ніколай Толстой помістив в англійському часописі „Сандей Телеграф“ з датою 13-го грудня 1987 року довгезну статтю п.з. „Оскаржую!“ в якій, пишучи про процес Івана Дем'янюка і аналізуючи його перебіг, порівнює його до славного коліс прощусу Драйфуса.

Н. Толстой навізав у статті до своїх знань на процесі і стверджує ясно, що ведення розправи є принаймні дивним, коли брали до уваги засади міжнародного судівництва. Перш за все його дуже дивує як сильно судді неопіформовані про воєнні події, бо крім очевидців із табору в Треблінці і самого І. Дем'янюка ніхто з учасників процесу не має знання про справжній воєнний перебіг подій, про які йде мова на процесі. Н. Толстой доказує своїм читачам, що він, пишучи свої книжки, розмовляв і перепитував сотні очевидців і переглядав сотні документів, щоб дати до справжніх фактів. Дали Н. Толстой інформувати про спосіб, в який його переслідувало на процесі І. Дем'янюка, куди він приїхав так отриманий у факти і документи, які він вважав, що потрібні до правильного з'ясування. Але впродовж три годинних опитувань, Н. Толстой зважався, що не він стоїть на лаві оскаржених, а не Дем'янюк, так були сформульовані до нього питання і такі особисті атаки були спрямовані на його особу.

Є. Соколова написала
прихильний коментар
про УКЦеркву

Нью Йорк. — Співробітниця ньюйоркського щоденника „Новос Русское Слово“ Елена Соколова написала у рубриці „На релігійні теми“ прихильний коментар про катакомбну Українську Католицьку Церкву. Її вірних, які домагаються сьогодні від совєтського режиму відновлення їхньої правдивості віри і легалізації церковного життя, використовуючи мабуть атмосферу політики „гласності“ і перебудови, що її почав вводити в життя генеральний секретар ЦК КПСС Михайл Горбачов.

Авторка розпочала свій коментар від заяви ньюйоркського сенатора Данієля П. Мойнінгена, демократа, який ще в жовтні минулого року, виступаючи в телевізійній програмі на тему: „Верховна Рада СРСР і Конгрес ЗСА“, кілька разів згадував, а радше домагався повернення прав для цієї Церкви і для її вірних та душпастирів.

Совєтський пропагандистам забрало аж три місяці часу, щоб вони на сторінках газети „Ізвестія“ нібито „відповіли“ сен. Мойнінгенові статтею Ореста Михайлюка (обов'язково людини з українським прізвищем) на тему: „Душпастирі без пастирів“. У підготовленні автор дописав, що це „коротка наука для одного американського сенатора“.

Ця стаття в „Ізвестіях“ не заслуговувала б коментаря. — пише Є. Соколова, — якщо б була написана в часі холодної війни, в період хрущовського гоніння віруючих в Бога, або принаймні в часі застою ери Леоніда Брежнєва. В епосі „перестройки“ „гласності“ стаття не тільки являється суцільним анахронізмом, але також підтверджує думки тих, які вважають зміни в СРСР звичайною „покачухою“, далекою від нашої дійсності.

Авторка далі каже, що про УКЦеркву совєтська преса пише часто, але все у зловому, погромицькому тоні. Михайлюк, подібно як його попередники, називає священників УКЦеркви і вірних „клерикальною групою націоналістів, які скомпромітовані співпрацею з гітлерівськими окупантами“. Потім він переповідає відомі вже закиди про „накиннення католицизму українському народові римськими єзуїтами і польською фєвдальною шляхтою“.

Але навіть якщо припустити на хвилину, що вся католицька ієрархія УКЦеркви співпрацювала з окупаційною владою А. Гітлера, — пише Є. Соколова, — то при чому тут сама Церква, мільйони її вірних, священство, чернство, тощо. О. Михайлюк підвів усіх під один знаменник „клерикально-націоналістичного об'єднання“.

Авторка торкнулась також сторінок історії Берестейської унії підписаної 1596 року, яка викликала ворожнечу і боротьбу між православними і новокатоликами в Україні, Білорусії і частинно на Литві, але УКЦерква існувала, головна в західних частинах України, після того, як правобережжя України прилучено до Московщини. До ліквідації цієї Церкви змагали царський уряд і Російська Православна Церква, але доказали її совєти на так званому соборі в 1946 році. Совєтська влада, каже саркастично.

(Закінчення на стор. 3)

ДОПОВІДЬ ПРО ГЕРОЇНЬ

Нью Йорк. — Тут в суботу, 6-го лютого н.р., о год. 5-й по полудні, в приміщеннях Пластової домівки, при 144 Друга авеню, 64-й відділ Союзу Українок Америки влаштував вечір сучасних героїнь з доповіддю Надії Світличної. Сподівана була участь найновіших гостей з України.

ПОЛІТИЧНІ ДІЯЧІ ВІДЗНАЧИЛИ
22-ГО СІЧНЯ В СТОЛИЦІ КАНАДИ

Оттава (ОУПС). — В день 22-го січня 1988 року відбувся тут традиційне прийняття для представників урядів і дипломатичних діячів поновлених народів.

На запрошення голови Архівного комітету ДЦ УНР у прийнятті взяли участь голова ексильного Уряду УНРРеспубліки, представник польського, білоруського, литовського й балтійських ексильних урядів, голова Уряду УНР проф. Ярослав Рудницький пояснив, що цього року український політичний провід і все свідоме громадянство на поселеннях відзначають 70-річчя проголошення суверенності Української Народної Республіки 22-го січня 1918 року. Одночасно з цим увесь український і неукраїнський християнський світ відзначає Тисячоліття удержавлення християнства в 988 році князем Володимиром Великим. Власне того ж дня відбулося в парламенті в Оттаві відзначення цього Тисячоліття на чолі з митрополитом Української Православної і Католицької Церков Канади. Нав'язуючи до цього, голова Уряду подав присутнім зміст української урядової декларації в церковних справах із посланням на акт князя Володимира Великого й пізніший акт Директорії УНР з 1-го січня 1919 року, яким, між іншим, виключалося Українську Автокефальну Православну Церкву з-під юрисдикції московського патріарха. Ліквідація двох українських традиційних церков — православної в 1920-их роках і католицької в 1946 році свідчить про те, що акт Директорії був оснований на правильній оцінці московського патріархату й його ворожого настанови до українських Церков.

Наприкінці свого слова голова Уряду згадав про заповіті сл. п. Симона Петлюри, що вважав завершення української церковної ієрархії своїм патріархальним устроєм за справу загальної церковно-національної ваги.

В часі прийняття представників ексильних політичних формаций у вільному світі висказувалися про положення їхніх Церков під совєтським режимом.

Після тосту на честь Президента УНР Михайла Лівичаго слідували багатолітні для голов ексильних урядів, заприязнених народів.

Велика афіша сповіщає про
концерт в Лінкольн Центрі

Тарасові Ференцевичові зробив знімку біля афіші його батько Юрій.

Нью Йорк. — У четвер, 28-го січня н.р., біля Ейвері Фішер Голл Лінкольн Центру вивішено велику афішу про концерт української релігійної музики, який відбудеться в цій залі у неділю, 14-го лютого н.р., з нагоди започаткування ювілейного року Тисячоліття Християнства в Україні.

У п'ятницю, 5-го лютого, буде вивішений концертний прапор в золото-синіх кольорах. Афіша, і прапор будуть вивішені до дня концерту.

Як повідомляють організатори, понад 15 громад від Гартфорду на півночі до Вашингтону на півдні зорганізують автобуси і приїжджають на концерт.

В продаж є ще квитки по 100, 125 і 250 дол., ці останні включають прийняття з шампанським після концерту. Телефон: (212) 874-6770 і (201) 376-1748.

В Москві помер Г. Маленков, прибічник Й. Сталіна

Москва. — Представник міністерства закордонних справ СРСР Геннадій І. Герасімов повідомив у понеділок, 1-го лютого н.р. кореспондентів, що в Москві помер на 86-му році життя Георгій М. Маленков, один з прибічників кровожадного диктатора Совєтського Союзу Йосифа Сталіна, вірний слуга і помічник при численних чистках, що їх чинив Сталін у ранніх 1930-их і пізніших роках над своїми противниками „куркулями“, „буржуазними націоналістами“, „ворогами народу“, інтелектуальною верствою, зокрема у поновлених Московію кра-

АФГАНСЬКІ КОМУНІСТИ
ПРИГОТОВЛЮЮТЬСЯ ДО ВТЕЧІ

Ісламабад, Пакистан. — Західні дипломати і кореспонденти у пакистанській столиці, а також в інших сусідніх з Афганістаном країнах, покладаючись на інформації отримані з Кабулу, повідомляють про напружену ситуацію в афганській столиці, викликану правдоподібно, заявами совєтських офіційних осіб, в тому числі міністром закордонних справ СРСР Едуардом А. Шеварднадзе, що Совєтський Союз більше не ставитиме вимоги про склад майбутнього уряду в Кабулі після виведення усіх совєтських військ з тієї країни, правдоподібно ще цього року.

Кабульські комуністичні речники усіх чинів готують до втечі з Афганістану. Вони купують закордонну тверду валюту та інші коштовні речі, оформлюють документи. Ніколи ще за останніх 10 років, а навіть в часі восьмирічної війни, курс долара не був такий високий, як під теперішню пору.

Видно познакою прийдешніх перемін стала також евакуація родин совєтських дипломатів, високих старшин армії і військових та економічних радників до Совєтського Союзу. З хвилиною окупації Афганістану совєтськими військами в грудні 1979 року, жадна офіційна агенція чи газета не повідомляла про пораз-

ку урядових афганських військ під тиском наступу муджагедінів. В останніх десятих днях кабульські газети у завуальованій формі признають, що антикомуністичні повстанці знову захопили стратегічно важливі шляхи між Гардезом і Хостом. Навіть високі совєтські старшини, відповідаючи на питання кореспондентів, не закривали правди і заявляли, що вони контролюють частину шляху тільки в день, а після заходу сонця господарями дороги стають муджагедіни.

Минулої п'ятниці, 29-го січня н.р. Е. Шеварднадзе, виступаючи перед журналістами в Москві, підтвердив, що теперішній уряд може розраховувати на гостинність СРСР.

Ми хотіли б вивести наші військові частини якнайшорше, але все залежить від вислідів жєневських переговорів між Пакистаном і афганським урядом, — заявив Шеварднадзе і додав, що переговори проходять дуже успішно і крім одної, порозуміння досягнуто в усіх інших справах“.

Західні політичні спостерігачі кажуть, що вже є певні ознаки перетворення совєтських військових частин, які, будучи виведені поступово, а по можливості потаємно, щоб не наражати воєнків на небезпеку зі сторони партизанських частин.

У СВІТІ

ДЖІН КИРКПАТРИК, колишній посол З'єднаних Стейтів Америки в Організації Об'єднаних Націй, виступаючи перед сенатською комісією зброєнь, назвала американсько-совєтський документ, підписаний президентом Роналдом Регеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим, „поганим договором“, але всеодно закликала Сенат ратифікувати його, бо відмова могла б захитати традиційну американсько-європейську співпрацю і виставити її (Європу) на приціл совєтської пропаганди. Вона переконана, що після розмознення і знищення ракет середнього засягу, в Європі розвинеться сильний пацифістичний рух, настій нейтральності і співпраці з комуністичною імперією, але відмова ратифікації підірвала б дуже сильно престиж Америки. Киркпатрик пропонує, щоб ЗСА залишили за собою право денонсації договору у випадку порушення його совєтською стороною, що є на її думку, шлюком можливе. Виступ Киркпатрик діяв на членів комісії успокоюючи, головна коли вона підкреслила, що стратегічна ядерна зброя залишиться здержуючим фактором на довгий час.

ПЕРША ЗУСТРІЧ В КОСТА Ріші між представниками промосовєтських сандіністів і повстанцями контрас не увінчалася успіхом. Фактично одностороннім позитивом цієї розмови було те, що обидві сторони домовилися про другу подібну зустріч 10-го і 12-го лютого цього року. Принаймні 150 кореспондентів з цілого світу, але найбільше американських, взяли участь у цій першій в історії громадянської війни в Нікарагуа безпосередній розмові між сандіністами і антикомуністичними повстанцями. Позитивом треба вважати те, що обидві сторони намагалися приховати великі різниці в поглядах з надією, що в будучому вони все таки домовляться. Одні і другі хотіли приподобитися американцям у зв'язку з голосуванням в Конгресі над черговою допомогою ЗСА для контрас.

З ВІДНІА ІНФОРМУЮТЬ, що у столиці Польщі і Мадярищині, Варшаві і Будапешті, відбулись демонстрації солідарності з румунським народом. Мешканці обидвох столиць, зібравшись під амбасадом Румунії, виступили з підтримкою румунського народу, який, з причини занепаду в економічній, фактично відчуває великий брак товарів першої потреби, зокрема харчових продуктів. Демонстрації ініціювала чехо-словацька правозахисна організація „Хартія-77“, яка напередодні демонстрацій звернулася до всіх європейських народів виступити солідарно в обороні румунського народу. Демонстрація в Будапешті була мирною, а у Варшаві учасники скандували: „Європа без кордонів“, „Солідарність“. Поляків було більше і тому на місці демонстрації прибули більшість відділи міліції, але не втручалися до програми протесту.

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ справ Великобританії повідомило, що колишній секретар Департаменту оборони ЗСА в Адміністрації президента Роналда Регена, Каспар Вайнбергер, отримав високе відзначення „Лицаря британської імперії“. Для цього відзначення королева Єлизавета II підписала окремий документ уведення в лицарі К. Вайнбергера за порученням міністра закордонних справ Джеффри Гопа.

СОВЄТСЬКИЙ ЖУРНАЛ „Коммуніст“ надрукував статтю Ніколая Бухаріна з 1929 року, написану ним з нагоди п'ятої річниці смерті Володимира Леніна. Кореспондент пресового агентства Ройтерса заявив, що у статті є чимало критичних заяв за приводу насильницьких методів у проведенні колективізації і заклики повернутися до ленінської політики. В окремій редакційній замітці говориться, що праця Н. Бухаріна не відігралою точно політичні компартії в 1930-их роках, представленою докладно теперішнім генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим 2-го листопада минулого року з нагоди 70-річчя Жовтневої революції. М. Горбачов, як відомо, заявляв тоді, що, не діявшись на деякі помилки політична компартія в ділянці колективізації й індустріалізації, була в основному правильною.

Р. РЕГЕН НАМАГАВСЯ ВРЯТУВАТИ
ДОПОМОГУ ДЛЯ КОНТРАС

Вашінгтон. — Президент Роналд Реген, виступаючи у вівторок, 2-го лютого н.р., в користь схвалених Конгресом пропозицій Уряду про уніфікацію для антикомуністичних повстанців в Нікарагуа контрас 36,2-мільйонної допомоги, перестерігав обидві палати Конгресу, зокрема противників цієї допомоги, в більшості демократів і ліберальних республіканців, що це мабуть остання нагода для З'єднаних Стейтів Америки стримати поширення комунізму в Центральній Америці, бо завтра вже може бути зазіхнуто.

Не зважаючи на ширі й добрі інтенції Президента, демократичні законодавці в Палаті Репрезентантів і Сенаті, а зокрема їхні лідери, вперто відмовляють Урядові підтримки в цій справі, кажучи, що, мовляв, треба дати нагоду п'ятому центральномєриканським державам самим поладогити існуючий там конфлікт, а допомогою для контрас під теперішню пору, Телестанції, які входять в сітку „кейбел нюз“, передали повністю промову Р. Регена.

Відень, Австрія. — Комісія, яка займається розслідуванням діяльності президента Курта Вальдгайма в роки Другої світової війни, зустрілася з ним у президентській віллі. У розмові взяли участь всі шість членів комісії і один з консультантів, грецький історик.

Біля президентської вілли на гостей чекала армія журналістів. Члени комісії позували фоторепортерам, але відмовилися відповісти на будь-які запитання. К. Вальдгайм не вийшов зустрічати „гостей“, бажаючи, мабуть, не попадати на очі преси і телевізії.

Перед зустріччю з Вальдгаймом голова комісії Ганс Рудольф Курц розмовляв телефонічно з кореспондентом Асоційейтед Пресс Роландом Прінцом. Г. Курц сказав, що на просьбу Вальдгайма комісія передала австрійському президенту ві 12 запитань, на які хотілось би дістати відповіді. Інформація про передачу запитань дійшла до Департаменту юстиції ЗСА. Один з чинників Департаменту сказав з цього приводу: „Обурливо! Це — фарс! Діставши запитання наперед, він зможе підготувати відповіді“.

Реакція американського

К. Вальдгайм прийняв
комісію, яка розслідувала
його діяльність

Департаменту юстиції не зустріла підтримки ні у Курца, ні в найбільш розповсюдженій в Австрії газеті „Носе Кроненцайтунг“. Газета, яка підтримує Вальдгайма, обвинуватила ЗСА у вмішуванні „у внутрішні справи“ Австрії. Щодо Курца, то він заявив: „Комісія готова до будь-яких відповідей Вальдгайма“.

За словами Курца, запитання стосуються не лише епізодів Другої світової війни, в яких, як вважають, Вальдгайм був замішаний, але і його участі у пронацистській студентській організації.

Західнонімецький історик Манфред Мессершміт сказав, що комісія не знайшла ніяких доказів участі Курта Вальдгайма у воєнних злочинах.

Так чи не, покищо невідомо. Члени комісії, які розмовляли з Вальдгаймом майже чотири години, залишаючи віллу президента Австрії, знову ухилилися від запитань преси.

Одному німецькому журналісту К. Вальдгайм заявив, що він був причетний до перевозу італійських воєнків з Греції в 1943 році, але думав, що їх везуть до Італії, а не до таборів праці.

В АМЕРИЦІ

КАРДИНАЛ І АРХІЄПІСКОП Нью Йорку Джан О'Коннор виступив дуже гостро проти миського плану роздавати безплатно голки для впрощення наркозів і в той спосіб запобігти розповсюдженню хвороби АІДС. Кардинал О'Коннор назва це „актом розпаду“, який „потягне за собою в безодню ціле суспільство“.

ПРОВІДНИКИ АМЕРИКАНСЬКОГО легіону запропонували проти знімки на обкладинці журналу „Ме“, на якій конгресменка Пет Шродер має американський прапор на раменах. Речник крайового бюро легіону Джан Мінк висловив обурення в інтерв'ю в газеті „Денвер Пост“. Це непростий вчинок для члена Конгресу“, — сказав Мінк.

СЕНАТОР З ГАВАЇВ Данієл Інує признався, що помилувався, коли в останній хвилині долучив до законопроекту про бюджет гуманітарний доток в сумі 8 міль. дол. на життєву шкоку північно-африканських втікачів у Франції. Призначення цих грошей було гостро скритиковано не тільки в Капітолі, але й в багатьох редакційних статтях по цій країні.

ВПЕРШЕ ВІД 1979 РОКУ працюючі жінки в Америці мають 70 відсотків тієї платні, що отримують чоловіки за виконання тієї самої праці, — подає Федеральне бюро статистики.

У РАДІ БЕЗПЕКИ ООН внесено резолюцію, в якій апелювалось до Ізраїля, щоби його уряд був повздержливий супроти цивільного населення на окупованих територіях, але ЗСА наклало вето на цю резолюцію. Це другий раз впродовж останніх двох тижнів ЗСА скритикували із свого права поставити вето на резолюції, які критично висловлювалися про Ізраїль, не зважаючи на те, що всі інші 13 членів підтримували цю резолюцію. Герберт Окун, представник ЗСА заявив, що Уряд ЗСА вважає, що одна резолюція в цій справі вистачає, (тоді ЗСА стрималися від голосування).

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
UNA members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНСОЮЗУ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Пропаганда у передвиборах

Сім демократичних і шість республіканських кандидатів на президента роз'їжджають по всій Америці між двома океанами з промовами, в яких дві цілі: показати себе там, де того кандидата раніше взагалі не бачили і не знали, і подати до прилюдного відома своє політичне „кredo", яке має переконати слухачів, що даний кандидат гідний стати президентом ЗСА. Але в практиці така гарна теорія виходить інакше. Кожний кандидат вибирає собі одну конкретну справу із внутрішньої чи міжнародної проблематики і, так би мовити, їздить на тому найкраще йому відомому конику. Але журналісти і нежурналісти задають йому різні запити, які часто заганяють даного кандидата в кут. Особливо репортери, наставлені на сенсацію, а не добро країни, намагаються здискредитувати того президентського кандидата, закидаючи йому провини, дійсні і вигадані, з його минулого. Так, наприклад, у відношенні до віцепрезидента Джорджа Буша, який має з усіх 13-ох кандидатів найбільший досвід, найбільш кваліфікації, шарпають за його причетність до так званого Іранського скандалу, дармащо ця справа вже перестала цікавити американський загальний і взагалі була роздута поза межі свого сутнього значення.

„Нью Йорк Таймс" з минулої неділі кепкує з отих промов, називаючи особливо демократичних кандидатів „дискусійним клубом". Наприклад гумористи, до якої дійшла та передвиборча агітація, подає, як то губернатор-стейт Массачусетс, Майкел Дукакіс, один із семи демократичних кандидатів, опинившись перед гуртом журналістів, з руками у кишенях, запитав: „Може хочете мати дебату? Я мав їх тільки чотири в минулому тижні".

Дня 14-го цього місяця відбудуться передвибори в стейті Нью Гемпшир. Створилася уже така традиція, що хто виграв у передвиборах у Нью Гемпширі, той має найбільші шанси дістати від партійної конвенції призначення на офіційного кандидата партії.

Доля президентських кандидатів, які мусять вести передвиборчу агітацію за власну кандидатуру — незавидна. Кожний кандидат мусить стежити за газетними вістками, як вийшли останні опити, що їх переводять окремі часописи та професійні агенції, та які справи найбільше цікавлять мешканців даного стейту. Бо інша атмосфера панує у стейтах фермерських, де тепер фермери переживають кризу, та цілком інша у стейтах промислових, як, наприклад, у центрі автомобільного промислу. Кожний кандидат має своїх дорадників, які — буває — тероризують свого зверхника-кандидата, який не завжди погоджується з сугестіями, чи пак наказами дорадників.

Як відомо, в єдиній Америці у всіх країн світу кандидувати на президента може тільки людина, яка розпоряджає грубими мільйонами. Кожному залежить особливо на виступах на телевізії. Це коштує страшенні суми грошей. Це один із негативних пунктів американської Конституції, що не фахові кваліфікації, не знання, політична практика, придбана у минулі кар'єрі президентського кандидата, а висота грошей, видана на агітацію, рішає про вибір нового президента. Очевидно, це явище нездорове. Другим нездоровим явищем є прикметний американцям гін до зміни. Американці люблять зміну, зміну моди, зміну людей на керівних становищах, люблять бачити інші обличчя і надзвичайно химерні у своєму підході до людей та проблем. Американського президента не вибирають безпосередньо, тільки посередньо радою електорів. Все одно — його вибирає нарід. Але всевітня історія багата на приклади, що нарід не завжди рішає правильно, бо найбільш критерієм керується у своєму голосуванні не критерієм фахових кваліфікацій кандидата, а своїми химерними симпатіями чи антипатіями. Одне тут позитивне: американці не слухають своїх партійних провідників, а голосують за власним осудом і власним вибором.

І тому так важко передбачити, хто буде наступником Рональда Регена у Білому Домі.

СОВЕТСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство ТАСС повідомило, що державний секретар ЗСА Джордж Шульц прибуде до Москви в дні 21-23-го лютого вестиме розмови з міністром закордонних справ СРСР Едуардом А. Шеварднадзе. Головною ціллю розмови обидвох політиків буде підготовка поїздки президента Рональда Регена до Советського Союзу для чергової зустрічі на вершині між ним і генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим.

Д-р Корягін пояснює, що зараз советські власті поспішають. Вони хочуть, щоб їх якнайшоріше визнали і прийняли назад до Світової Психіатричної Асоціації. Тепер час не по советській стороні, і тому, глянувши на те все з чисто тактичної точки зору, тепер є особливо невідповідна хвилина поспішати з компромісами чи поступками советам. Правда, під цю пору начебто жадного психіатра, такого, як д-р Корягін, не держать у тюрмах в Советському Союзі, але дисидентів держать і надалі в концентраційних таборах, тюрмах, а також у психіатричних лікарнях. Є достовірні інформації, що тепер біля дев'яти десятків усіх дисидентів держать у психіатричних лікарнях під фальшивими діагнозами. Справжньою причиною інтернування цих людей є різного роду розбіжності з урядовою лінією. Останніми місяцями існувала тенденція звільнити цього роду дисидентів, так би мовити, „по-кращині", одного або двох одночасно. Робиться це для того, щоб у всякий можливий спосіб підтримувати у західному світі переконання, що політичне зловживання психіатрією в СРСР кінчається, щоб створити враження, що в советтах існує постійний, поступовий процес у напрямку покращення стану людських прав у відношенні до надзвичайних психіатричних. Якщо б намір советів не був обман, то вони випустили б

Д-р Олег М. Волянський

ПСИХІАТР А. КОРЯГІН ПРОТИ КОМПРОМІСІВ ІЗ СОВЕТАМИ

II.

усіх із „психушок" нараз. Очевидно, воно дивно виглядало б, — іронізує Корягін, — коли в „всі за ніч" виздоровіли від схізофренії".

Д-р Корягін вважає, що у випадку, коли б советські власті дали нагоду Американській Психіатричній Асоціації вислати до Советського Союзу групу для перевірки на місці справи надзвичайних психіатричних, то важливим було б, щоб Асоціація прийняла те запрошення. Однак треба пам'ятати, що совети, правдоподібно, запросять оглядати психіатричні лікарні, з яких перед тим усунули дисидентів. Тому ті, що поїдуть, мусіли б взяти зі собою листу дисидентів, за якими АПА заступалася вже від багатьох років і вимагати дозволу їх досліджувати без огляду на те, чи вони ще у психіатричних лікарнях, чи вже звільнені і живуть вдома.

Д-р Корягін пояснює, що слова „перестройка", „гласність" — це терміни, призначені служити шляху і стратегії теперішніх членів Політбюро. Ціллю цієї стратегії є змагання із серйозним економічним станом в

Советському Союзі. Політбюро старастся не допустити до того, щоб Советський Союз зсунувся до економічного позему третьорядних країн. Вони хочуть провести в життя різні адміністративні перебудови, котрі поліпили б економічний стан, щоб краще продовжувати „будову соціалізму". Жоден політик в Советському Союзі не сказав, що відтепер інакше не буде каране. Всі позначки і вістки, що тепер надходять із Советського Союзу, вказують на те, що за „дисидентство" надалі переслідують. Тим, що звільняли, власті казали: „Ми вас звільняємо з різних комплікованих причин, але пам'ятайте, що справа між нами і вами не є полагожденна. Ми і надалі вважатимемо вас наскрізь підозрілими особами". На думку д-ра Корягіна, „інакше" будуть, без сумніву, і далі переслідувати, а переслідують при допомозі надзвичайних психіатричних, є властей дуже гідного методу. Дисидентів приймають діагнозу „психічної хвороби" і вже не мають з ним більше клопоту. Протягом решти життя такого

дисидента, власті продовжують вкидати його у психіатричні лікарні в будь-який час, коли їм це на руку. Тоді влада не має усіх тих труднощів, що з іншими ув'язненими, де треба побудувати для них судову справу, віддавати до суду, і т. д., бо в СССР нема законів, які могли б допомогти дисидентам, котрого вкинули, як „хворого" у психіатричну лікарню. Він день-у-день є повністю в руках властей і психіатрів, і його можна дуже легко при допомозі ліків тортувати. Це такий вимірний і вигідний для советів спосіб мати до діла з дисидентами, що дійсно треба було б змусити советів залишити цю методу, але дійсно змусити, бо власті СССР ніколи не відмовляються від цього добровільно. Корягін вважає, що завданням світового суспільства, а в першу чергу психіатрів, є змусити советські власті припинити цю злочинну діяльність.

Маймо надію, що ці переконливі свідчення д-ра Корягіна відкринуть очі на дійсний стан людських прав у Советському Союзі. Відкринуть очі не лише багатьом західним психіатрам, але й іншим горожанам Америки та вільного світу взагалі, а в першій мірі тим, що творять публічну опінію, тобто керівникам т. з. „мідії", бо ці керівники чомусь дуже ентузіастично сприймають Горбачова та його „гласність".

третину тих дотацій, що їх отримують жидівські поселення.

Під політичним оглядом, ізраїльські араби становили першорядно 10 відсотків населення, але тепер, навіть врахувавши жидівську еміграцію із СССР, завдяки кількості народини, вони виносять 18 відсотків, при чому 15 відс. управлених до голосування. На 120 членів Кнессету, вони вибрали сім розпорощених по різних партіях. Якщо б вони створили власну політичну партію, могли б вибрати 15 представників до Кнессету, а тоді, у розриві сил — праві-ліві — вони могли б стати вирішальним чинником і політичною силою. Поступово, на місце старих шейків, активізуються молодші ділячі з освітою, і не виключено, що за яких десятих літ постане партія ізраїльських арабів.

Так в минулому, як і тепер, вони пасивно пригладали до протестів палестинців і наглядно побачили як їх гонять, б'ють, змушують над ними та стріляють у них, як у зайців. Щось в них заворушилось і вперше вони, відчувши зов брань крові, подали руку покривдженим братам та об'єдналися із ними шляхом солідарності та страйку. Цього поєднання жиди ніяк не сподівались, а тепер, як це сталося, вони затривожились і це поставило палестинську проблему в зовсім іншу перспективу.

Проте, ізраїльські араби — це громадяни другої класи.

Закінчення буде.

Вітні з Оттави

Першого грудня 1987 року державний секретар Канади Девід Кромбі висунув проект закону про багатокультурність у парламенті. Цей закон гарантуватиме для всіх канадців конституційну свободу зберігати, посилювати і ділитися з іншими громадянами Канади своїми культурними надбаннями і традиціями.

Того самого дня міністр Кромбі, який відповідає за програму багатокультурності, запросив представників етнічних груп Канади на спеціальну зустріч, на якій він пояснив присутнім важливість цієї події. Українську групу репрезентували: Андрій Глуховецький, директор Інформаційного Бюро Комітету Українців Канади, і д-р Іван Войчишин, голова оттавської філії Українського Національного Об'єднання. Про проект цього закону та про програму багатокультурності під час урядування Консервативної партії написав окремо.

Дев'ятого грудня 1987 року, в приміщенні українського католицького собору, місцева громада відсвяткувала 25-літній ювілей священства о. д-ра Йосипа Андрійшина, ректора Української Духовної Семінарії в Оттаві. Господарем цього свята був прот. Богдан Бошорків, а доповідь про цікавий життєвий шлях ювіляра прочитав мгр Зенон Янківський.

Наступного дня, 10-го грудня, оттавці мали нагоду стрінути гостя з Вашингтону, Андрія Білика, і почути його цікаву доповідь про необхідність професійного підходу до справ, пов'язаних з контактами української громади з приватними державними і приватними інституціями, включаючи пресу, радіо і телевізії. Ця справа є особливо важливою в цьому році, коли ми відзначаємо Тисячоліття Християнства в Україні і коли ми мусимо поборювати ворожу дезінформацію і пропаганду.

Під час традиційного інтерв'ю на канадській телевізійній сітці Сі-Бі-Сі в кінці 1987 року прем'єр Канади Брайен Малруні висловив

нещастя, що, на його думку, поведінка ізраїльського уряду супроти протестуючих палестинців є поміркованою і стриманою. Реакція на це твердження з боку преси, радіо і телевізії, як і з боку груп із Близького Сходу (очевидно, крім жидівської), була негативна. Підкреслювало, що навіть президент Реген і його Уряд критикували надто жорстокі акції ізраїльського війська і поліції. Деякі члени парламенту, навіть з його Консервативної партії, критично ставились до висловів Малруні і навіть вимагали, щоб він спростував своє твердження. Досьогодні він цього не зробив.

У суботу, 2-го січня ц. р., прем'єр міністр Малруні офіційно підписав договір між Канадою і ІЗСА про свободу торгівлі між цими державами. Помімо сильної опозиції з боку Ліберальної і Нової демократичної (соціалістичної) партій, виглядає, що більшість населення Канади сприяє цьому договірові. Очевидно, що всі ліві елементи, включно з деякими впливовими англомовними засобами інформації, протестують проти цього договору, мовляв, Канада втрапить свою культурну незалежність і національну ідентичність. Ці ліві елементи керують більшістю антиамериканським сентиментом, ніж логікою, бо, по суті, вони з погордою ставляться до проявів усього націоналізму і патріотизму. Як і їх колишній лідер, прем'єр Канади П'єр Трудо, вони в душі є інтернаціоналістами і тому вважають ЗСА, а особливо їх теперішнього Президента, символами реакції і консерватизму.

В неділю, 10-го січня ц. р., канадська радіо і телевізійна сітка Сі-Бі-Сі фільмувала повну різдвяну Літургію в новообудованому українському католицькому соборі, щоб передати її по сітці Канади в неділю, 17-го січня. Літургію відслужив о. Володимир Шевчук разом з о. д-ром Андрійшином і о. д-ром Геричем.

Степан Яворський

Діма

Ньюйоркська ніч

Ніч перерізано, розчакнуто навіть мотори рево, виттям сирени, ньюйоркських авт рухом шаленим і димом будинку, що поруч горів. Ніч закінчилась, не почавши сніг.

У вікна билося виття сирени і знову маршове зелене та тихе поле, а над ним — небесне чудо незабутнє — малою жайворонка сніг.

(Із збірки поезій „Осінь мереживо")

Д-р Юліан Мовчан

ПЕТРО ФЕДИНСЬКИЙ — ГОРДИСТЬ АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ

Прагадую, що одного разу добре відома українській громад Клівленду Віра Ліщинська оповіла про такий випадок:

— Ідучи вулицею, — сказала вона — бачу перед собою двох хлопчиків, може, віком по 10-12 років, які розмовляли між собою досить плінною українською мовою. Звичайно, серед наших дітей тут народжених, багато є таких, що розмовляють неспогано мовою своїх батьків (чи, може, скорше, вже діда та бабусь), але щоб у такому віці на самоті двоє дітей на вулиці американського міста розмовляли між собою українською мовою — це вже майже нечуване явище. Хто вони?

В. Ліщинська сказала, що ці два хлопчики — це Андрій та Петро Федінські. Їхніми батьками були (на жаль, вже тепер не живуть) д-р прав Олександр та Олександра Федінські, які мешкали в Клівленді. Д-р Федінський був відомим мейнстрімом та музичним діячем. Крім Андрія та Петра, вони залишили ще третього сина — Юрія. Хоч всі три брати були народжені на чужині, проте всі вони не тільки добре володіють українською мовою, але також є добрим оборонцями української справи в світі. Звичайно, передусім це треба завдячувати їх незабутнім батькам, які, не

зважаючи на чуже оточення, зуміли прищепити їм любов і пошану до свого рідного, до пошанування прав людини і права кожного народу, а українського — зокрема, на вільну, незалежну самостійну державу.

Зразком, або прикладом такої людини, народженої і вихованої на американській землі, є Петро Федінський — стрункий, бронет, тепер вже віком 35-ти років (хоч йому ще стільки не можна дати). Вже цілих десять років він працює диктором у Вашингтоні в радіонавчальній станції „Голос Америки". Перед тим, після закінчення університету в Бовнінг-Грін в Огайо, працював вчителем середньої школи.

Влітку минулого року Інформаційне агентство ЗСА (Ю-Ес-Ай-Ей) при сприянні Торговельно-промислової палати СССР влаштувало в СССР виставку — „Інформатика в житті ЗСА". Оскільки така виставка мала відбутися також в кількох містах України, тоді виникла потреба в „гідах", тобто, провідниках, які не тільки могли б добре розповісти про те, що було на тій виставці, але також знали б добре українську мову. Кого взяти на таку працю? Вибір впав на Петра Федінського. Чому — зрозуміло. Федінський не тільки досконало володіє українською мовою, але також ознайомлений з комп'ютерними аналізами, які так важливі в ділянці інформації, з різними машинами, і т. д.

І ось, після кількох місяців перебування в СССР у службовому відрядженні, Петро Федінський прибув додому і 8-го січня ц. р. в залі ім. Митрополита Шептицького на Пармі при церкві св. Йосафата поділився своїми враженнями про Україну з українцями Клівленду та околиць.

Нема потреби й змоги оповісти про все, що там оповів нам прелегант — було б набагато краще, якби він сам детальніше поділився з нашими читачами з тим, що там бачив. Але зазначимо, що загальні враження П. Федінського про Україну не аж так песимістичні, як це часто ми тут думаємо. Так, послідовна і вперта русифікація України, промотором якої є Москва, безумовно там не послаблюється

і, мабуть, ще не скоро послабиться. Але, на щастя, хоч Москва має певні успіхи в цьому злочинному задумі, який окупант намагається знищити українців, як націю, проте не такі, як це йому хотілося б мати. І, як може на перший погляд здаватися дивним, молоде покоління на русифікацію є більш відпорним ніж старші. Доповідач наводив приклади, коли в той час, як старший „хахол-малорос" відповідав на питання Федінського російською мовою — внук „хахла-малороса" років 10-12 відповідав доброю українською мовою.

Так само в міру зростання русифікації — зростає також опір проти неї — і то, знову таки, опір переважно з боку молодих. Багатьох людей в Україні огортає ганьба і сором, коли вони чуять, що українці, які ніколи не були на Україні, приїхали на рідні землі їх батьків, краще розмовляють українською мовою, ніж „родовиті" українці. Цього вже навіть не може скрити тамтешня преса. Наприклад, газета „Вечірній Київ" в числі за 22-ге жовтня м. р. в дописі: „Почнімо з дитсадків" за підписом Л. Козака, пише: „Було соромно, як на виставі „Інформатика в житті ЗСА" половина наших відвідувачів розмовляла мовою-калікою, та ще й у порівнянні з гарною мовою українських гідів".

Великою сенсацією чи навіть шоком для населення Києва було почути, — коли американський амбасадор (посол) в Москві, прибувши до Києва для відкриття виставки виступив до присутніх українською мовою. „Цілий Київ говорив про це", — сказав Федінський.

Можливо, дорікаючи своїм землякам за їхню небажальність до своїх батьківщини, В. Глигач в „Робітничій Газеті" за 28-ме серпня, пишучи про П. Федінського, зазначає, що „батьки його ще до війни емігрували в Америку. Він народився вже там, але про Україну не забуває. Він досконало володіє українською мовою".

Закінчення буде.

Комітет 1000-ліття Хрищення України на Лонг Айленді

На початку вересня 1987 року на запрошення о. Ємілія Шараневича, пароха УКЦ св. Володимира в Гемстеді, відбулися сходи представників церковних і громадських організацій з метою обміркування ювілейних святкувань 1000-ліття Хрищення Руси-України.

Після широкого обмірковування на цю тему, вирішено створити при УКЦ св. Володимира Ювілейний комітет, якому доручено на зв'язати зв'язки з іншими українськими парафіями різних віровизнань на Лонг Айленді, Н. Й., з метою створення одного загальноукраїнського комітету. З цієї пропозиції Комітет звернувся листово до всіх українських парафій різних віровизнань. Відгук на пропозицію спільних ювілейних святкувань в більшості парафій був позитивний. Перші сходи представників різних парафій відбулися 20-го листопада і на них оформлено Ювілейний комітет 1000-ліття Хрищення Руси-України на Лонг Айленді.

Почесний склад Комітету творять отці парахи таких церков: М. Бабак — УКЦ в Ривергеді, Д. Битко — візантійська католицька церква в Сміттані, О. Гавкалюк — монастир св. Йосафата в Глен Кові, А. Кучма — УКЦ у Вест Айслі, Р. Літ — візантійська католицька церква у Вестбурі, С. Пастухів — УАПЦ в Юніон-делі, В. Рибський — УКЦ в Гемстеді, П. Сагайдачний — УАПЦ у Вест Айслі, І. УАПЦ в Істпорті, Ємілія Шараневич — УКЦ в Гемстеді.

До складу ділового комітету увійшли: голова — Микола Заприлюк, заступник — Катерина Мицько, секретар — Елі Оринкевич, касир — Марія Вуд, референти зовнішніх зв'язків — Сергій Безкоровий і Йосиф Хома, члени — Оля Берч, Анна Хома, Богдан

Кописцянский і Володимир Шпачинський. Комітет має право поширити свій склад і надіслати, що в найближчому часі це станеться.

Кульмінаційною точкою ювілейних святкувань намічено невідомо, 21-го серпня 1988 року. — зараз на наступний день після Українського вечора, який вже довгі роки з великим успіхом влаштовує місцевий Відділ УККА і в якому кожного року бере участь понад 10.000 осіб, у величезній більшості американці. Цей факт дасть Ювілейному комітету додаткові можливості інформаційної праці серед американського суспільства.

В ювілейних святкуваннях намічено: вести інформаційну акцію серед американського суспільства протягом року; відправити Святі Літургії в намірені українського народу в усіх українських церквах; процесія — релігійна маніфестація; соборний Мольбень і відновлення акту Хрищення; виставка з релігійною тематикою; доповіді, концерт.

Детальний план ювілейних святкувань є в процесі оформлення, під час цього пору іде акція збирання фондів на покриття витратів ювілейних святкувань. Факт створення єдиного загальноукраїнського Комітету на Лонг Айленді, в якому гармонійно співпрацюють особи різних віровизнань і різних політичних поглядів, з великим відсотком представників передової еміграції, дає причину до оптимізму. Атмосфера дружної співпраці членів Комітету дає нам надію, що ми зуміємо використати цю вимогу і неповторену нагоду Ювілейних святкувань на те, щоб закрити нашу українську присутність в місцях нашого поселення і обновили себе духовно світлом християнської науки і національної єдності.

Катерина Мицько

Велике Йорданське водосвяття в Омазі

Неділя, 10-го січня 1988 року, була початковим днем святкувань 1000-ліття Хрищення України на території Небраски, Мізурі. Святкування у нас є спільне і включає три поселення та парафії Успення Пречистої Діви Марії в Омазі, Небраска, св. Юра в Сінклі, Небраска, та св. Йосифа в Сейнт Джозефі, Мізурі.

Зібралися наші люди з тих далеких околиць до Омазі, щоб там перед полуднем відправити спільну Службу Божу та відновити їхні хресні обіти. Описля о другій годині по полудні зібрався в Омазі в Централ парк мол. щоб відбутися другу частину святкування: велике Йорданське водосвяття. Централ парк мол — це парк, що лежить у середині міста, а в ньому є мале озеро. Там під соняшником, хоч і зимовим небом поставлено хрест із льоду, малий престіл та посуду на воду. До хреста пішли наші люди із процесією від збірної пункту: наперед хрест, державні прапори — американський та український, Євангелія, ікони, священники та миряни. Відправляли водосвяття гри священники: місцевий парох о. Йосиф Назуда, о. Николас Нитлер — монах та великий приятель нашої парафії (з Монт Майкл монастиря в Елсгорні, Небраска) та о. Давид Глейс, парох православної церкви святих

Архангелів в Лінкольні, Небраска.

Унікальним для нас на водосвятті з традиційним льодовим хрестом було те, що священник долив до посуду з водою, привезеною з України, та випущених голубів, коли священники поодинокі занурили хрест у воду.

Опісля, піднесені духом, усі вернулися до церковної залі, щоб зісти теплий та

Під час водосвяття (зліва): о. Давид Глейс, о. Йосиф Назуда та о. Николас Нитлер.

дуже смачний обід, приготовлений комітетом для

Л. Крупа успішно концертувала в Менор коледжі

З нагоди 40-літнього ювілею Менор джуніор коледжу і 10-ліття Студійного Осередку Української Культури, 5-го грудня 1987 року відбувся концерт Лариси Крупи. Піаністка досягнула ступені ВА і МА з музики у консерваторії Пібаді і має диплом з Українського Музичного Інституту, де тепер

Д-р Модест Артимів складає gratulacii піаністці Ларисі Крупі після її концерту в Менор джуніор коледжі. Зліва: Сестра Марія Франциска, ЧСВВ, директорка СОУК і М. Чапельська.

є членом його факультету. З ранньої молодості вона виступала у Америці та Європі.

Піаністка захопила слухачів із самого початку її програми і ефективно переклала настрій, глибини і значення нею вибраних творів протягом цілого концерту. Вона вибрала композиції, які перетривали два століття музичного стилю і дала різноманітність національних характерів.

Починаючи двома сонатами Домініко Скарлатті, італійського композитора, народженого у 1685 році, Лариса Крупа захопила публіку своїм енергійним виконанням. Цим двома творами, вибраним з-поміж сотень скомпонованих Скарлатті для клавирів, вона надала прецизності і чистоти, вимаганій щоб задержати блиск звуку клавирів. Рівночасно делікатне уживання педально та різноманітність динаміки і логіку зробили ці твори не лише тотожними для фортепіано. В контрасті до цих ранніх композицій Л. Крупа грала аллегро модерато з третьою сонати, оп. 15, Віктора Косенка, крізь цю композицію українського композитора піаністка проявила зростаючу самовпевненість до кульмінаційного пункту темпа, ведучи слухачів крізь цікаві співзвучності і грона звуків.

Коли вона грала „Думку“ Чайковського, оп. 59, слухач поглинав у меланхолію

вона схопила суть кожного короткого твору, подаючи модерні техніки композивання в атрактивний, енергійний і музичний спосіб.

У її виконанні Шопена часто грані Фантазії у Ф-моль, оп. 49, Лариса Крупа провадила публіку через твір з чутливістю для звуку і почування, дозволяючи слухачеві дивуватися, куди провадить ця музика і які різні емоції композитор може викликати.

Піаністка вибрала на закінчення концерту велику працю — сонату аргентинського композитора Альберто Гінастера. Виконуючи цю сучасну композицію, Л. Крупа показала технічну і музичну контраст між першою смисловою темою і другою делікатною темою першої частини музичного твору, як також вживаючи жвавий настрій від початку до кінця цієї вимаганій першої частини. Містерійна акція, яка проникала другу частину під назвою Престо Містариозо, була замінена споглядальним і задумливим виконанням третьої частини твору. У кінцевій частині блискуче бравурне виконання Крупи показало велику фізичну стаміну і енергійний настрій, зворушливо закінчуючи концерт, після якого Л. Крупа відповіла на бурхливі оплески коротким твором Скрібін.

Олександра Рудий

Незабутній майстер королівської гри

(Світлій пам'яті проф. С. А. М. Попеля)

Десь у п'ятдесяті роках з цікавості запитав одного нашого шахіста-аматора, чи знає він, хто є чемпіоном світу з шахів. Ботвинник, відповів він. Правильно, кажу. А хто на другому місці? Попель! — заявив він без вагання.

Така патрістична, хоч і неправильна, відповідь віддзеркалювала те, з якою великою пошаною ставилися наші люди до шахового мистецтва св. п. Степана Попеля, яким великим авторитетом був він для нас. У Західній Україні в тридцятих і сорокових роках, а відтак для всіх українців на еміграції, шахи і Попель були нерозлучні поняття. Та й нема в тому нічого дивного, бо хто як не Степан Попель, вирвавши шахову корону нашого рідного Львова із чужих рук? У тому Львові під польською окупацією, опанованому чужими елементами, де українці зазнавали дискримінації і переслідування на кожному кроці, перемога Попеля в чемпіонаті міста (1929 р.) була українською перемогою. Вона мусіла

році в Чикаго відбувся перший чемпіонат українців Америки й Канади в рамках УСЦАК, проф. Попель взяв у ньому участь, а в 1969 році у Клівленді виграв першість УСЦАК.

Примітно згадує товариські зустрічі з маестром Попелем під час різних американських турнірів, головним у відкритих першостях ЗСА та в Мілвокі. Професор не був шаховим аскетом, а товаришеским чоловіком з гумором: любив розказувати анекдоти, зісти-випити в товаристві, любив життя. Але шахи любив з пристрасстю, так якби не міг ними насититися. Йому замало було самих турнірних партій, він грав і перед регулярними рундами, і після них і вдень і вночі. Любив викликати всіх і вся на швидкі партії „обліц“. Шаховий стиль Попеля був не класичного теоретика, а прагматичного боекана; його підхід до партії нагадував не стратегію прусського генерала, а радше партизанську війну. Сам маестро називав себе „романтиком“.

Проф. Степан Попель (зліва) під час шахового турніру.

зворушити і наповнити гордістю серце кожної української людини, як мала вона якість відношення до шахів, чи ні. Та Попель вписався в історію не тільки як майстер-змагун, але й як ініціатор Товариства українських шахістів, рушій дружнотворчих змагань Західної України та автор унікальної в нашій літературі книжки „Початки шахіста“. В 1943-44 роках Попель виграв турніри, що на них були запрошені шахісти з усіх сторін України. І хоч тодішні обставини не допустили до справді соборного чемпіонату України, то нічийний виступ Попеля в індивідуальному матчі 1944 року з д-ром Богатирчуком, чемпіоном підсоветської України, говорить сам про себе.

Коли після війни С. Попель опинився у Франції, ми в Америці захоплено слідували за вістками, як наш земляк тричі здобув першість Парижу та пописувався на міжнародних турнірах, аж доки не переїхав до ЗСА в 1956 році. Я перший раз зустрів нашого маестра на відкритому чемпіонаті ЗСА в Окліагома Сіті у 1956 році. Там С. Попель поділив 4-8 місця разом з 13-річним Робертом Фішером, майбутнім чемпіоном світу, з котрим він зрештисав. Прибувши до ЗСА, Попель відразу пірнув у шахові життя Середнього Заходу, завойовуючи першості у стейтх Мішиген, Ілліной, Мінесота, Небраска, а накінці вже безліч чемпіонатів Північної Дакоти, де він осів настало, працюючи як професор мов в університеті Північної Дакоти в місті Фарго. Хоч це було далеко від наших осередків, проф. Попель включився, як тільки міг, а шахові життя українців Північної Америки. Вже в 1957 році він грав на першій дошці репрезентації українців Канади в Торонто з нагоди ювілею СТ „Україна“. Коли в 1966

Ми шахісти, старалися за життя вшанувати проф. С. Попеля, влаштувавши в його честь турнір у філії УКУ в Філадельфії 1984 року. Хоча сам ювілат не міг тоді взяти участі, він віддався гостинним філадельфіяцям два роки пізніше, прибувши туди на чемпіонат УСЦАК. Це був останній виступ маестра Попеля на українських турнірах. Фізично знеможений неугами, операціями, тяжким попеченням в нещасливому випадку, що зламало б іншу людину, він потрудився приїхати з далекої Північної Дакоти і грав боровся з енергією, що їй позавидував би молодик. Завжди був борцем і так боровся до кінця. Український чемпіон, майстер королівської гри, романтик, борець до кінця — таким він напевно хотів залишитися в нашої пам'яті. Таким і будемо пам'ятати його, таку пам'ять про нього передамо й майбутнім поколінням.

Орест Попович

В Москві...

(Закінчення зі стор. 1)

лізно два тижні тому і його вже давно поховали заки Політбюро і Центральний Комітет КПСС вирішили повідомити про це наряд. Советські засоби масової інформації, не зважаючи на раніші високі пости Маленкова, не повідомили офіційно про його смерть.

Боротьба за владу в Кремлі після смерті Сталіна вивела на поверхню життя і партійного керівництва відомого Нікіту Хрущова, який в 1955 році позбавив Маленкова усіх високих партійних постів і вислав його до Казахстану, де він довгий час працював керівником більшої електростанції. Його позбавили членства у Політбюро і Центральному Комітеті КПСС в 1957 році і від того часу він „зник“ з публічного життя. Були чарси, що навіть високі советські урядовці в Москві не знали чи Маленкову допомогли вмерти, чи він знаходиться ще серед живих.

В 1984 році Р. Медведєв у книжці „Люди сталінської ери“ написав, що він припадково „відкрив“ Маленкова у московському шпиталі „Болшевик“. Він все ще був приписаний в Москві, користувався певними привілеями, мав просторе помешкання, яке мало вживав бо фактично жив на дачі на передмісті столиці.

Смерть Г. Маленкова обмежила прибічників імперського диктатора Й. Сталіна до одного, а саме, до Лазара М. Кагановича, злочинця і ката України, співвідповідального за Великий голод в Україні і численні чистки.

Є. Соколова...

(Закінчення зі стор. 1)

но авторка, працює за пляном: одна компартія, одна профспілка, побажано, щоб була й одна Церква з центром в Москві. Влада вивезла усіх єпископів, сотні священників, монахів і монахинь і тисячі вірних у советські ГУЛаги на Сибір.

У періоді „гласності“ уніяті, які дотепер діяли в катакомбах, знову заговорили, дали про себе знати і почали домагатися легалізації їхньої Церкви та повертати святині. І якраз про це говорив сен. Д. Мойнінген, бо свобода релігії одна із частин прав людини. „А що варта так звана советська демократизація, видно із статті в „Ізвестіях“, написаній в суто поргоницькому тоні“, — пише авторка акції свого наскрізь прихильного коментаря.

ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ каденції в Білому Домі, Роналд і Ненсі Рєген перепроводяться до вілли в Бел Ейр, Каліфорнія, яку їм закупили приятелі за 2,5 мільйонів. Ненсі не є захоплена цією віллею, але нічого кращого не знайшла, отже мусить на деякий час вдовольнитися тим, що є. Вілла розташована добре, бо в центрі товаришеского життя Лос Анджелесу, а при тому з легким доїздом до „ранчо“ Рєгенів у Санта Барбара.

ЗАКОЛОТИ І ЗУДАРИ палестинської молоді з ізраїльськими поліціантами і воєками, які виконують службу на окупованих землях, зокрема у смузі Гази і на західному березі ріки Йордан, продовжуються. Також в інших частинах Ізраїля арабське населення домагається розв'язки палестинського питання і рівних прав. Наприклад, у понеділок, 1-го лютого, більша кількість арабів блокували далекубійну дорогу Наблус-Тулькарм в околиці міста Анаба, приблизно 100 кілометрів від Єрусалиму та оточили певну кількість ізраїльських автомобілів і автобусів з військовиками. Після того, як палестинці обкидали автомобілі камінням, воєки відкрили вогонь гострими кулями, але стріляти переважно низом, тобто для відстрашування напасників. Однак, не зважаючи на обережність, вони і прибувши на допомогу військовій частині поранили двох арабів. Поранені камінням були також три ізраїльські воєки. Уряд З'єднаних Штатів Америки розпочав інтенсивну дипломатичну кампанію, метою якої є припинити заколоти і шляхом переговорів поладати конфлікт.

КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ — ПАССЕЙК

ділитися сумною вісткою з своїми членами, що дня 22-го грудня 1988 р. несподівано відійшов у Вічність

бл. п.

ВОЛОДИМИР СЕНИШИН

довголітній член Кредитового Комітету.

Дружині і Родині Покійного складаємо щире співчуття.

ДИРЕКЦІЯ

Ділимося печальною вісткою, що 2-го лютого 1988 р. на 63-му році свого трудолюбивого життя, раптово помер у шпиталі на удар серця

св. п.

ІВАН ГРИГОРОВИЧ ВОСКОВИЙНИК

український будівельник у Філадельфії та український громадський діяч.

Народився в місті Миргороді, Україна. Студював інженерію у Німеччині та у ЗСА. Намажав у молодші роки до ОДУМ та УРДП. Був жертвований на різні українські та громадські цілі.

ПАРАСТАС в четвер, 4-го лютого 1988 р. о год. 7-й веч. у похоронному заведенні Peter Murianka, 5316 Rising Sun Ave., Philadelphia, Pa.

ПОХОРОН у п'ятницю, 5-го лютого 1988 р. о 12-й год. дня на українському православному цвинтарі св. Андрія в С Бавнд Бруку, Н. Дж.

Покійний залишив у глибокому смутку: дружину — ДОРОТЕЮ дочку — ОКСАНУ братів —

МИХАЙЛА з дружиною ГАЛЕЮ і дітьми МАРИНОЮ і НАТАЛІЄЮ з родинами ОЛЕКСІЯ з дружиною ГАЛЕЮ та дітьми ПАРИСОЮ, ЮРІЕМ і ВОКТОРЕМ з родинами

далеких Родичів в Україні та численних Приятелів та Друзів на Заході

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Вступайте

в члени

УНС

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, Інк.

В століття з року народження композитора

ВАСИЛЯ БАРВІНСЬКОГО (1888-1988)

піаніст МИХАЕЛЬ ГРІЛЛ (Мюнхен) в одному виступі в Нью Йорку гратиме архитвори В. БАРВІНСЬКОГО включно із прем'єрою його Сонати.

СУБОТА, 20-го ЛЮТОГО 1988 р., 7-ма год. веч.

Український Інститут Америки

5 Евеню і 79 вул.

Нью Йорк

Польський уряд ПЕРЕВІВ чергову девальюацію з надією, що такий крок допоможе польським господарникам підняти загальний життєвий рівень і усталізувати ціни на товари широкого застосування, зокрема харчі. Девальюацію уряд підготував приховано від населення, яке веде тепер широкі акції проти загальної підвишки цін на продукти — аж на 40 відсотків. Шойно тоді, як появилася таблиця курсу злотого до закордонної валюти, офіційний орган уряду і компартії газета „Жеч Посполіта“ надрукувала повідомлення про нові заходи уряду. Від тепер один американський долар буде обмінюватися на 380 злотих, що рівняється девальюації злотого майже на 19 відсотків. В такій самій пропорції Варшава буде обмінювати також іншу західну валюту. На чорному ринку за один долар можна отримати сьогодні 1.350 злотих.

Іннокентій та інші Владки. і бенкет. На осінь заплановано концерт культурного змсту, а на закінчення року — відсвяткування спільного Різдва.

Мирон Війтик

Create beautiful & colorful EASTER EGG DESIGNS with a new book

"UKRAINIAN EASTER EGG DESIGNS"

Available from HELEN LOGUSH KASTL

The book contains 33 pages of undecorated, traditional "PYSANKY" designs that can be colored by children and adults alike with additional information about the history, symbolism of designs, colors and old, ancient folk tales. This delightful "coloring book" can be ordered directly from

Helen L. Kastl, 6608 Elmer Avenue, St. Louis, Mo. 63109

at a cost of \$5.00 per book including postage

Найкращий дарунок

АНГЛІЙСЬКЕ ВИДАННЯ

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

за редакцією

проф. ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА

ENCYCLOPEDIA OF UKRAINE

TOM I (A-F): Перший з чотирьох томів

\$115.00 + \$4.50 пересилка

- Це перший том великого твору українських науковців у діаспорі. 968 сторін, має приблизно 2,800 гасел.
- Вповні ілюстрована.
- Понад 450 ілюстрацій чорно-білих, 5 кольорових, 83 мапи, 6 з них кольорові.
- Велика кольорова зложена мапа України з 32 сторінковим окремим додатком назв місцевостей.

Замовляйте тепер і шліть чек на \$119.50 до:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% продажного податку

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Лишається дуже мало часу для приготування до гідного відзначення найбільше величній події української історії, 1000-ліття прийняття християнства українським народом.

Допоможіть своєю скорою і щедрою пожертвою виконати всі заплановані акції Крайового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні.

Чеки просяться виставляти на: UUAFC, INC. — MILLENNIUM OF CHRISTIANITY IN UKRAINE FUND та вислати на адресу: 1319 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141.

Пожертви звільнені від уподаткування.

Складаю (складаємо) пожертву в сумі

Посвідку просяться виставити на

(по-англійськи)

та переслати

на адресу

(по-англійськи)

Дата

Підпис

Комітет Оборони Української Спащини та Головного Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВУ

на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund

c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із вивченням визначеного цього заклику

Просимо подати суму пожертви своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість

стеїт

поштовий код

НА З'ЇЗДІ БРИТАНСЬКОЇ Соціал-демократичної партії, який закінчився в Шеффилді 1-го лютого ц.р., постав розкол. Делегати, не зважаючи на спротив керівництва, перегосували 273 голосами проти 28 справу злуки названої партії з лібералами. Об'єднана партія надіється, що спільно вони зможуть більш ефективно протиставитись теперішній урядовій Консервативній і опозиційній Лейбористській партії.

КНИЖКИ У КНИГАРНІ СВОБОДА

Гордієнко, Гаврило:
ПІД ШИТОМ МАРСА
Спогади
Том III
Філадельфія, 1983, накладом вдови автора
Неонілі Гордієнко, В-во „Свобода“, Грінлі,
Колорадо, 358 стор.
Тверда оправа \$20.00

Дудко, Федір:
МОЯ МОЛОДІСТЬ
Накладом родини автора, Нью Йорк — Джерзі
Сіті, з друкарні В-ва „Свобода“, 1965, 86 стор.
Ціна \$4.00

Загачевський, Євген:
СПОГАДИ ФРОНТОВИКА
Водання Братства кол. Вояків Першої
Української Дивізії УНА, Мюнхен, 1952, з друкарні
Ціцера, 237 стор.
Ціна \$5.00

Казанівський, Богдан:
ШЛЯХОМ ЛЕГЕНДИ
Спомини
В-во і друк Української Видавничої Спільки,
Лондон, 1975, 292 стор.
Ціна \$12.00

о. Красевич, Юрій:
МІЙ ДОСВІД У СУМНІЙ ЦЕРКОВНІ ДІЯНОСТІ
Документи свідчать
(Спогади)
Том II
Накладом автора, В-во Укрпрес, Іван Овечко,
Грінлі, Колорадо, 1983, 311 стор.
Ціна \$10.00

Макар, Володимир:
БЕРЕЗА КАРТУЗЬКА
(Спомини з 1934-1935 рр.)
Ліга Визволення України, Торонто, 1956,
з друкарні В-ва „Гомін України“, 204 стор.
Ціна \$5.00

Мечник, С.:
ПІД ТРЬОМА ОКУПАНТАМИ
Спогади українського революціонера-
підпільника
Накладом Української Видавничої Спільки,
Лондон, 1958, 208 стор.
Ціна \$7.00

Мечник, С. М.:
НЕСКОРЕНІ
Документальна повість
Українська Видавничої Спільки, Лондон, 1965,
288 стор.
Ціна \$8.00

НЕЗАБУТНЯ ОЛЬГА БАСАРАБ
Вибране
Під редакцією Ірени Книш
Накладом Організації Українок Канади
ім. Ольги Басараб, друком Трідент Прес,
Вінніпег, 1976, 240 стор.
Ціна \$12.00

Островерха, Михайло:
НА ЗАКРУТІ
Осінь 1939 року
Нью Йорк, 1958, з друкарні Луна, 142 стор.
Ціна \$7.00

Прокопів, Михайло:
ПО П'ЯТДЕСЯТІСТЬ РОКАХ НА УКРАЇНІ
Спогади з подорожі
Накладом автора, Нью Йорк, 1964, 64 стор.
Ціна \$3.00

Самійленко, Степан:
ДНІ СЛАВИ
Спогади
Видання УВАН в США, Нью Йорк, з друкарні
В-ва „Свобода“, Джерзі Сіті, 1958, 131 стор.
Ціна \$8.00

Сімянців, Валентин:
СПОГАДИ БОГДАНІВЦЯ
Накладом В-ва „Червона Калина“,
Нью Йорк, 1963, 123 стор.
Ціна \$4.00

Сімянців, Валентин:
ІНЖЕНЕР ЕМІГРАНТ У ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНІ
1929-1945
В-во Юліана Середяка, Буенос-Айрес —
Філадельфія, друком в Аргентині, 237 стор.
Ціна \$10.00

Сімянців, Валентин:
СТУДЕНТСЬКІ ЧАСИ
Спогади
Чехо-Словацьчина, роки 1923-1929
Вашингтон, 1973, В-во „Свобода“, 174 стор.
Ціна \$10.00

Шевельов, Юрій:
УКРАЇНСЬКА МОВА В ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ
ДВАДЦЯТОГО СТОЛІТТЯ (1900-1941)
Стан і статус
В-во „Сучасність“, 1987, 294 стор.
Бібліотека Прогнозу і Сучасності ч. 173.
Ціна \$12.00

Химінець, Юрій:
МОЇ СПОСТЕРЕЖЕННЯ ІЗ ЗАКАРПАТТЯ
Накладом Карпатського Союзу, Нью Йорк,
1984, 168 стор.
Ціна \$10.00

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку.

407-ий Відділ УНС відбув свято св. Миколая в Торонто

Святий Миколай з дітьми членів 407-го Відділу УНСоюзу в Торонто.

10-ий конкурс для молоді ім. М. Бек —

„Україна в англомовних виданнях“

Оцим проголошуємо десятий світовий конкурс для молоді на рік 1988.

Ще недавно рідко можна було знайти в англомовних виданнях згадку чи то про Україну, чи про українців, чи про українське питання. Сьогодні вже часто можна побачити в таких виданнях слова Україна, український. Та ледве чи хто з українців збирає чи зберігає такі матеріали для дослідників нашої історії. З метою створити хоч мінімальне джерело таких матеріалів переведено протягом останніх двох років конкурс „Україніка“. Ініціатором та першим фундатором його була д-р Маруся Бек.

Треба підкреслити, що ці конкурси заплановані головним для української молоді у всіх англомовних країнах світу. Вони бо дають молоді можливість наочно побачити, скільки місця та уваги англомовні видання присвячують українським справам, пізнати, в якому насвітленні ті справи подані читачам, перевірити точність фактів та, взагалі, доповнити своє знання й поглибити свою свідомість про українську спадщину.

Як попередньо, так і тепер установлено два відділи учасників, один для молоді від 14 до 17 років включно та другий для старших — від 18 до 24 років включно. Окремі нагороди призначені для обох відділів.

Для молодшого відділу: перша нагорода — 300 дол., друга нагорода — 200 дол., третя нагорода — 100 дол.

Для старшого відділу: перша нагорода — 500 дол., друга нагорода — 300 дол., третя нагорода — 200 дол.

Для цього десятиго конкурсу треба збирати матеріали від 1-го січня до 31-го грудня 1988 року. Надіслані збірники оцінюватиме журі. На найкращі збірники, взявши до уваги кількість та якість зібраних матеріалів, як також і оформлення збірників, учасники будуть відповідно нагороджені.

Щоб стати учасником десятиго конкурсу на 1988 рік, необхідно листовно зголоситися до Конкурсного комітету якнайшвидше. Зголошення будуть прийматися від 1-го січня до 1-го березня 1988 року. Зголошені учасники одержать дальші інформації про зобов'язуючі правила Конкурсу.

Для придбання якнайбільше учасників дуже важливими є підтримка та співпраця батьків, виховників та учителів. Вони бо мають найбільшу змогу добирати та заохочувати найбільш підходящих до участі в цьому конкурсі з-поміж тієї молоді, яка є під їхньою опікою та на яку вони можуть особисто вплинути. Тому Комітет дозволяє й групову участь, де батьки, учителі чи опікуни можуть стати організаторами, а

навіть наглядуючими над такими груповими учасниками чи то в школі, чи в молодіжній організації, а навіть в родині, які заохотили б збирати матеріали чи укладати збірники спільними зусиллями.

Зголошення з повним ім'ям та прізвищем, вік і точну адресу просяться вислати на адресу: Ukrainian, 2026 Oakman Blv., Detroit, Mich. 48238, USA.

За Конкурсний комітет:
Степан Віхар голова
Стефанія Шей секретарка

ВОЛОДИМИР БАРАГУРА

КАЛИНОВИЙ МІСТ

Збірка споминок — розповіді із дитячих років у Нью-Йорку, із життя учнів Яворівської гімназії в 1922-28 рр.

Мистецьке оформлення

Зеновія Онисковича

220 стор., ціна \$12.00, порто \$1.00.

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

У неділю, 20-го грудня 1987 року в залі при церкві Пресвятої Євхаристії в Торонто відбулося свято святого Миколая для дітей віком до 12 років. Заходами 407-го Відділу УНС та парафії цієї церкви все відбулося надзвичайно гарно. Учні школи цієї парафії виступили з невеликим, але цікавим концертком. Всі присутні мали перекуску, яка була приготовлена Лігою жінок. Діти мали можливість погоститись ласощами, про які подбав 407-ий Відділ.

На зустрічі зі св. Миколою прибуло близько 70 дітей, більше половини яких є членами нашого Відділу. Відділ постарався зробити невеликі подарунки для дітей, які є членами його Відділу, і через св. Миколою роздав дітям. Прізвища родин, діти яких були присутніми: Керма, Федорій, Сем'янов, Миськів, Харандюк, Славик, Терлицький, Кулик, Піхут, Велешук, Кукаш та інші.

Гавриіл Миськів
секретар 407-го
Відділу УНС

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШІЛ!

26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
ПО ГУРТОВИХ ЦНАХ: книги ДМЦ, різного роду матеріали для вишивання, канви, книжки з українськими зображеннями, і т. п. в April.

HELP WANTED

EXCELLENT WAGES
for spare time assembly work;
electronics, crafts. Others. Info.
1-(504) 641-0091, Ext. 2583
Open 7 days. Call now!

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОУК, БРОУКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО — директор

Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302